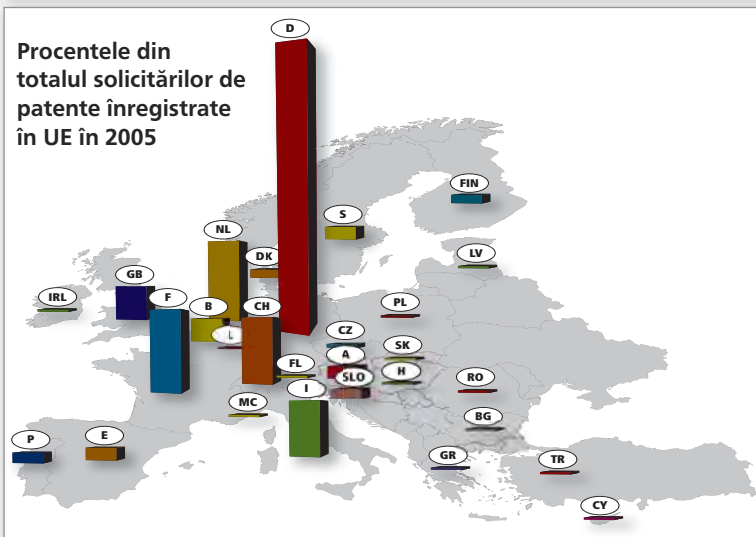
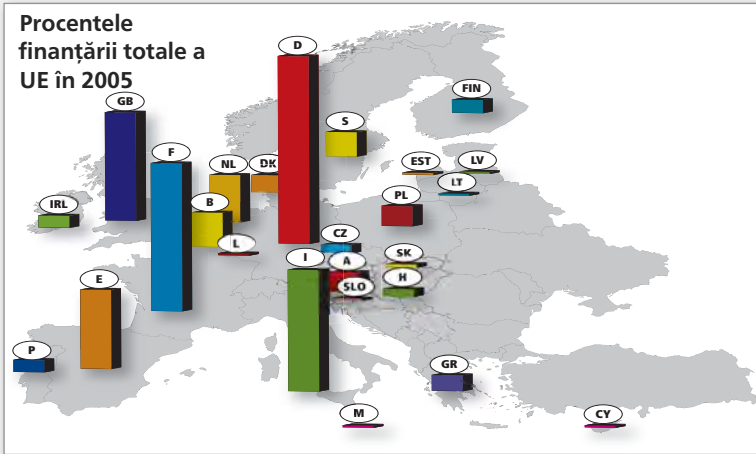


Cumpărând Europa pentru patente



Există o similaritate remarcabilă între ierarhizarea contribuabililor financiari către Bruxelles UE și numărul de solicitări de patente înregistrate în aceleași state membre. Cum patentele sunt valabile în întreaga Europă, această imagine arată ce state controlează piețele de înaltă tehnologie – și în ultimă instanță, viața – în Europa.

Maestrul arhitect al Bruxelles UE

Întrebări care necesită răspunsuri urgente sunt: cum au putut arhitecții Bruxelles UE să construiască o structură atât de nedemocratică din țări europene democratice – și cine au fost acești oameni? De fapt, arhitectul cheie al Bruxelles UE a fost Walter Hallstein (1901-1982), un avocat puternic din Germania nazistă.

În iunie 1938, Hallstein a participat la negocierile oficiale de stat între Germania nazistă și Italia fascistă cu scopul de a face din aceste ideologii agresive, o platforma pentru Europa viitoare. În ianuarie 1939, doar cu câteva luni înainte de lansarea celui de-al doilea război mondial de către coaliția dintre IG Farben – cel mai mare cartel al petrolului și medicamentelor din acea vreme – și naziști, Hallstein a ținut un discurs istoric subliniind în detaliu structura legală a Europei sub controlul Nazi/IG Farben.

În 1941, Hallstein a devenit decan al Facultății de Drept și Economie de la Universitatea din Frankfurt, Germania. Nu a fost o coincidență faptul că la Frankfurt era, de asemenea, sediul IG Farben. Cu câțiva ani mai târziu, Tribunalul pentru crime de război de la Nürnberg a revelat faptul că din acest sediu al IG Farben s-a planificat și implementat cucerirea economică a Europei – patentele fiind uneltele legale pentru controlul economic.

În 1950, după ce i-a mințit pe Aliați cu privire la trecutul său nazist, Hallstein a devenit consilier al cancelarului vest-german Adenauer și principalul coordonator al politicii sale externe. Ca rezultat al experienței sale anterioare extinse în planificarea unei Europe guvernate de Cartel și naziști, el a devenit arhitectul cheie al Bruxelles UE.

La 25 martie 1957, Hallstein a fost unul dintre cei 12 semnatari ai Tratatului de la Roma – documentul fondator al Bruxelles UE. În 1958 el a fost numit primul președinte al Comisiei UE – un post pe care l-a deținut pentru un întreg deceniu.

Walter Hallstein



Zvastica oficială a „Asociației Apărătorii Legii” a lui Hallstein

1936 - 1945

Hallstein a fost un membru al infamei asociații a naziștilor, „Apărătorii legii”, organizație construită pentru a deveni pilonul legal al unei Europe sub controlul coaliției Nazi/Cartel.



Sediul cartelului IG Farben în Frankfurt, Germania

1941 - 1945

Hallstein a fost profesor de drept și economie la Frankfurt, sediul celui mai mare cartel chimic al lumii și finanțatorul principal al naziștilor, IG Farben.



1950 - 1957

Hallstein a fost creierul politic al negocierilor care au dus la Tratatul de la Roma.

La 25 martie 1957, Hallstein a fost unul dintre cei 12 semnatari ai acelor tratate care au fondat Bruxelles UE.



1958 - 1967

Hallstein a fost numit primul președinte al așa-numitei Comisii Europene. El a construit Bruxelles UE și a condus Europa timp de 10 ani decisivi, din această clădire gigantică, cu ajutorul a mii de birocrați nealeși – în numele intereselor cartelului.

Noul sediu de la Bruxelles al Cartelului Petrolului și Medicamentelor



Informații suplimentare: **GB1WH799**

Arhitecții cartelului Bruxelles UE



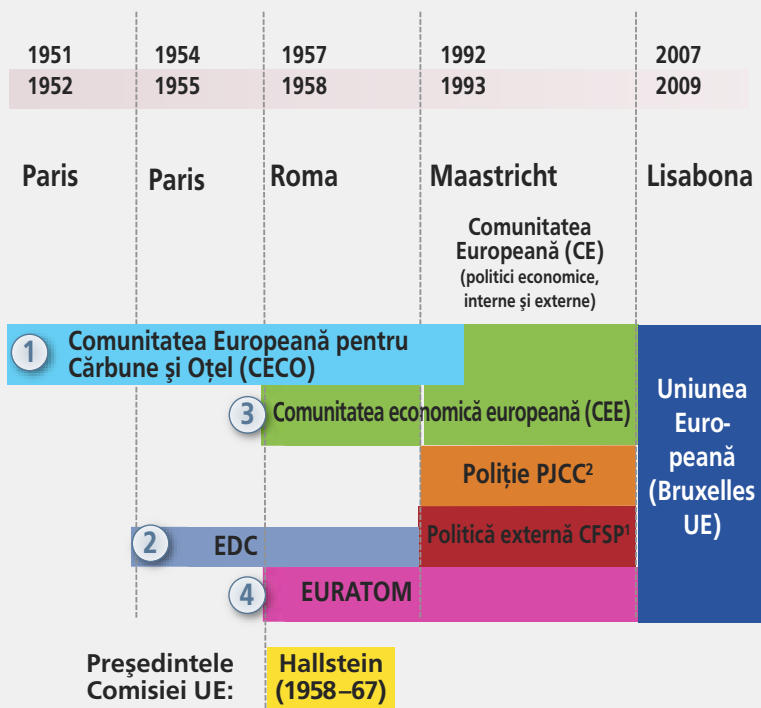
Conducător al
echipei de avocați

- | | | |
|---|--|-----------|
| 1 | Comunitatea europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO) | Hallstein |
| 2 | Uniunea vest-europeană (UVE) | Hallstein |
| 3 | Comunitatea economică europeană (CEE) | Hallstein |
| 4 | Comunitatea europeană pentru energie atomică (EURATOM) | Hallstein |

Bruxelles UE de astăzi este construit pe o serie de organizații predecesoare care au condus gradual la structura curentă. Primul ciclu al organizațiilor a fost completat în anii 1950 și a inclus **Comunitatea europeană a Cărbunelui și Oțelului (CECO)** în 1951 **Comunitatea de Apărare Europeană (EDC)** (un proiect care a fost respins de parlamentul francez în 1954), **Comunitatea Economică Europeană (CEE)** și **Comunitatea Europeană pentru Energie Atomică (EAEC sau EURATOM)** în 1957.

Toate aceste organizații au avut în comun mai multe elemente:

Tratatele Construcției „Bruxelles UE”



1. Au fost conduse de Cartelul German al Petrolului și Medicamentelor – după înfrângerea în 1945 a coaliției Nazi/Cartel – într-un efort de a organiza următoarea încercare de cucerire a Europei.
2. Textul tratatelor a fost pregătit de acționarii legali ai Cartelului Petrolului și Medicamentelor, în mod special Walter Hallstein, pentru a asigura structura dictatorială necesară planului de cucerire.
3. Alte cinci țări europene, Franța, Italia și țările Benelux au fost atrase să adere la aceste „Comunități” cu promisiunea înșelătoare de pace, securitate și prosperitate economică.

¹ CFSP (Common Foreign and Security Policy) Politică Externă și de Securitate Comună

² PJCC (Police and Judicial Cooperation in Criminal Matters) Cooperare Polițienească și Judiciară în Probleme Penale

Cei „Șase sicilieni” –

Între 1 și 3 iunie 1955, întâlnirea decisivă de pregătire a „Comunității Economice Europene” a avut loc la Messina, Sicilia. Participanții la această întâlnire vor fi cunoscuți drept „cei șase sicilieni”.



Gaetano Martino, MD, Italia. Gazda conferinței.

Pregătire juridica elementară: nici una

Înainte și în timpul celui de-al doilea război mondial: membru al mișcării fasciste italiene sub conducerea lui Mussolini.

După al doilea război mondial: face carieră ca membru al celor „șase sicilieni”



Antoine Pinay, Franța.

Pregătire juridica elementară: nici una

În timpul celui de-al doilea război mondial: membru al „Consiliului Național de la Vichy” – regimul marionetă francez stabilit de coaliția Nazi/Cartel în Franța ocupată.



Joseph Bech, Luxemburg.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: în anul în care a fost admis ca avocat, 1914, a devenit deputat al partidului de dreapta. A deținut mai multe funcții politice de-a lungul vieții.



Willem Beyen, Olanda.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: director executiv (Philips, Unilever), bancher, diverse funcții politice.



Paul-Henri Spaak, Belgia.

Educație: Facultatea de drept

Profesie: câțiva ani de practică juridică privată. Începând din 1925, diverse funcții politice.

și Profesorul de Drept din Nazi/Cartel



Stânga:
Hallstein semnând
Tratatul de la Roma

Jos:
Semnătura sa ca „pă-
rinte fondator”

Experiența juridică limitată a acestor cinci „membri fondatori” ai Bruxelles UE contrastează cu experiența celui de-al șaselea membru, Walter Hallstein.

Până în momentul Tratatului de la Roma, Hallstein avea aproape trei decenii de experiență în domeniul educației, profesoratului și cercetării la școlile de drept și instituțiile germane preocupate de dreptul și sistemele economice internaționale comparate:

- Efectuează studiile la Facultatea de Drept din Bonn, Munchen și obține titlul de „doctor în drept” la Universitatea din Berlin
- Beneficiază de pregătire de elită în „Drept internațional comparat” la Institutul „Kaizer Wilhelm” din Berlin, finanțat de Cartelul IG Farben
- Este timp de aproape 20 de ani decanul Facultății de Drept și Economie de la universitățile din Rostock și Frankfurt.

O scurta privire asupra documentelor din Curriculum Vitae al lui Hallstein ne arată cine a tras cu adevărat sforile în proiectarea bazei juridice pentru Bruxelles UE.



Hallstein și proiectul „Pământul pârjolit”

Cum a putut Hallstein – cu trecutul său întunecat din istoria Nazi/Cartel – să devină arhitectul șef al Bruxelles UE și primul președinte al comisiei UE?

Răspunsul la această întrebare este izbitor de simplu: în primul rând, Hallstein a trebuit să mintă în fața Comandamentului Suprem al Aliaților din Germania postbelică, în ceea ce privește calitatea sa de membru în diferite organizații naziste. În al doilea rând, el a trebuit să se asigure că numeroasele sale publicații și prezentări în calitate de cruciat al cuceririi Europei de către cartelul nazist, au fost distruse.

Pe următoarea pagină sunt prezentate documente în formă tipărită ale Bibliotecii Naționale Germane care folosesc același termen de căutare, „Walter Hallstein”. Aceasta – cea mai completă bibliotecă online din toată Germania – listează următoarele sale publicații:



- Înainte de 1933 (anul în care coaliția Nazi/Cartel a obținut puterea în Germania) se poate găsi o singură publicație.
- După 1945 și înfrângerea coaliției Nazi/Cartel se pot găsi mai mult de 100 de cărți și publicații semnate de Hallstein.
- Straniu, între 1933 și 1945, în timpul regimului de teroare al coaliției Nazi/Cartel, se poate găsi o singură publicație a lui Hallstein. Această absurd de scurtă listă de o singură publicație în 12 (!) ani merită o explicație – în special luând în considerare faptul că în această perioadă Hallstein a fost decan al Facultății de Drept la două mari universități germane.

Există o singură explicație a acestui fapt: Hallstein și complicii săi din Cartel au încercat să se asigure că nici unul din discursurile sau publicațiile sale ca avocat al coaliției Nazi/Cartel și al subjugării Europei de către acesta, nu va supraviețui. Această „politică a pământului pârjolit” a fost o condiție preliminară pentru ridicarea politică a lui Hallstein astfel ca el să devină părintele fondator al Bruxelles UE.

Pentru a răspunde cetățenilor Europei la întrebarea „Cine este adevăratul Hallstein?”, am inclus un capitol special despre el.

KATALOG DER DEUTSCHEN NATIONALBIBLIOTHEK

Ergebnis der Suche nach: *per=hallstein and jhr=1925-1951*
im Bestand: Gesamter Bestand

| | | |
|---|-----------|---|
|  | 1 | Der Schumann-Plan Sahm, Ulrich. - Frankfurt, M. : Kommentator, 1951 |
|  | 2 | Der Schuman-Plan Hallstein, Walter. - Frankfurt a.M. : Klostermann, 1951 |
|  | 3 | Probleme des Schuman-Plans Hallstein, Walter. - Kiel : Institut f. Weltwirtschaft, 1951, als Ms. gedr. |
|  | 4 | Bericht bei der Rektoratsübergabe am 24. September 1948 Hallstein, Walter. - Frankfurt a.M. : Klostermann, 1950 |
|  | 5 | Burg Breuberg im Odenwald und ihre nähere Umgebung Hallstein, Karl. - Sandbach i. Odenwald : Selbstver., 1950 |
|  | 6 | Wissenschaft und Politik Frankfurt a.M. : Klostermann, 1949 |
|  | 7 | Wiederherstellung des Privatrechts Hallstein, Walter. - Heidelberg : L. Schneider, 1946 |
|  | 8 | Die Berichtigung des Gesellschaftskapitals Kalveram, Wilhelm. - Frankfurt a. M. : Breidenstein Verlagsges., 1942 |
|  | 9 | Die Aktienrechte der Gegenwart Hallstein, Walter. - Berlin : Vahle, 1931 |
|  | 10 | Der Lebensversicherungsvertrag im Versailler Vertrag Hallstein, Walter. - Marburg : N. G. Elwert's Ver., 1926 |

**Nazi Regime
1933-1945**

Listarea rezultatelor căutării online prin motorul de căutare al Bibliotecii Naționale Germane. Termenul de căutare „Walter Hallstein” a dat ca rezultat un singur document în decurs de 12 ani în care Hallstein a avut rolul de promotor al încercării Nazi/Cartel de a cuceri lumea.

Expertul în patente al Cartelului, C.F.Ophuels



În mod evident, Hallstein nu a fost singur în rolul său de arhitect șef al Bruxelles UE. El s-a înconjurat de tehnocrați legali care fuseseră deja instrumentele acționarilor coaliției Nazi/Cartel înainte de 1945.

Deoarece uneltele cheie ale Cartelului pentru a-și asigura viitorul control asupra Europei au fost **patentele**, nu este o surpriză faptul că Hallstein a ales – ca mâna lui dreaptă – un expert în legea patentelor:

În timpul regimului nazist, **Carl Friedrich Ophuels** a fost expertul conducător al importantei Curți a Patentelor din Frankfurt (Germania), unde se afla sediul cartelului IG Farben, al industriilor chimice din țările ocupate ale Europei. Acest fapt l-a calificat, desigur, ca și complice al următoarei încercări a Cartelului de a cuceri Europa.

Chestionarul de des-nazificare al Aliaților din 1946 revelează faptul că Ophuels a fost membru al partidului nazist NSDAP (Partidul National Socialist Muncitoresc German) cu numărul de membru 2 399061 (document A). Din cauza trecutului său nazist, Biroul de Securitate al Aliaților l-a clasificat în 1947 pe Ophuels astfel: „*Acest individ a fost anterior găsit de către Guvernul Militar neangajat în nici un post superior celui de muncă obișnuită*” (document B).

Totuși, judecata lui Hallstein despre Ophuels era în contrast direct cu cea a Biroului Aliaților. Împreună cu Gerhard Schiedermaier – un membru al notoriului clan Schiedermaier de avocați naziști – Hallstein l-a promovat pe Ophuels într-un singur an (1949) în pozițiile de „doctor” și „profesor” de drept la Universitatea din Frankfurt. Cu un an mai târziu, în 1950, Hallstein l-a numit pe Ophuels în poziția de „ambasador la Bruxelles” și mâna sa dreaptă pentru construirea „Bruxelles UE”.

este numit „omul din Bruxelles” al lui Hallstein

A

Universitätsarchiv Frankfurt am Main (UAF)
Abt. 4, 10.07.01.00

| | | | | |
|----------|------------------|------------------|--------------|------------|
| Lfd. Nr. | Einlieferungsart | Einlieferungstag | Altenzeichen | Suchzettel |
|----------|------------------|------------------|--------------|------------|

Meldebogen auf Grund des Gesetzes zur Befreiung von Nationalsozialismus und Militarismus vom 5.3.1946
Deutlich und lesbar ausfüllen (Druckbuchstaben)! Dick umrahmtes nicht ausfüllen! Jede Frage ist zu beantworten!

Zuname Ophüls Vorname Carl Friedrich Beruf Landgerichtsdirektor
Wohnort Kronberg (Taunus) Straße Jaminstr. 11 Lehreranstellung d. Minister.
Geburtsdatum 27.12.95 Geburtsort Essen Familienstand ledig/verheiratet/verwitwet/geschieden
Wohnorte seit 1933:
a) Kronberg von 1933 bis 1943
b) Kronberg (Taunus) von 1943 bis jetzt
c) _____ von _____ bis _____

| | | | | | | | | | | |
|----|--|--------------|-----------------------------|--------|-----|------------------|---|-----|-----|--------------------|
| 1. | Waren Sie jemals Angehöriger, Anwärter, Mitglied, Förderndes Mitglied der: | Ja oder Nein | Identi- fika- tions- nummer | von | bis | Mit- glieds- Nr. | höherer Rang oder höheres befristetes Amt oder Tätigkeit, auch verhältnismäßig oder ehrenhalber | von | bis | Klasse oder Teil 8 |
| a | NSDAP. | ja | 3-211/11 | 1.5.33 | 48 | 2.897061 | Kein Rang, Amt oder Tätigkeit | | | |
| b | Allg. SS | Nein | | | | | | | | |
| c | Waffen-SS | Nein | | | | | | | | |

| | | | | | | | |
|----|--|-------------|--------|-----|---|-----|-----|
| 2. | Gehörten Sie außer Ziffer 1 einer Naziorganisation gemäß Anhang zum Gesetz an? | Bezeichnung | von | bis | höherer Rang oder höheres befristetes Amt oder Tätigkeit, auch verhältnismäßig oder ehrenhalber | von | bis |
| a | NSDAP-Reichswehrdienst | | 1.5.33 | 48 | Kein Rang, Amt oder Tätigkeit | | |
| b | NSK. | | 1.5.33 | 48 | | | |
| c | | | | | | | |
| d | | | | | | | |

B

LIAISON AND SECURITY OFFICE (Annex A)
Stadtkreis Frankfurt/Main
APO 633 US Army

Date: 4 February 1947 Datum 4. Februar 1947

1. Ophüls (Name) Carl Friedrich 1. Ophüls (Name) Carl Fr.
residing at Kronberg i. Ta., 11, Jaminstr. wohnhaft in Kronberg/Ta., Jamin-
has been tried before a tribunal set up under the law for Liberation and has not been subjected to Employment sanctions. wurde von einer Spruchkammer unter dem Befreiungsgesetz verhoert und es sind ihm keine Beschaeftigungseinschraenkungen auferlegt worden.

2. This individual was previously found unemployed by Military Government for any position above ordinary labour. 2. Die genannte Person wurde fruher durch die Militaer-Regierung als nicht beschaeftigungswuerdig fuer eine Taetigkeit in anderer als gewoehnlicher Arbeit befunden.

3. Military Government employment restrictions are herewith removed. employed with Landgericht. 3. Die durch die Militaer-Regierung auferlegten Einschraenkungen werden hiermit zurueckgezogen. beschaeftigt bei Landgericht.

(sign.) Les H. Morrison
LES H MORRISON
CAPT SIG C

Informații suplimentare: **GB1CO266**

Cartelul nazist „de încredere din punct de vedere politic” devine



La 17 decembrie 1941, sediul central al partidului nazist din Frankfurt, printr-o scrisoare oficială către Rectorul Universității din Frankfurt, atestă faptul că C.F. Ophuels este un nazist „de încredere din punct de vedere politic” („politisch verlässlicher”). Doar 16 ani mai târziu, acest puternic devotat al coaliției Nazi/Cartel semnează „Statutul Curții de Justiție a Europei” ca principal arhitect al acesteia.

Noi, popoarele Europei, trebuie să înțelegem că fundamentele Curții Europene de Justiție – cel mai înalt organism juridic al „Bruxelles UE” de astăzi, au fost fabricate și legalizate de acționarii coaliției Nazi/Cartel care include membrii înregistrați ai partidului nazist.

Timp de jumătate de secol Cartelul a reușit să înăbușe oribila șaradă a acționarilor săi politici. Acum că adevărul a ieșit la iveală, oricum, legitimitatea democratică a „Bruxelles UE” s-a spulberat. Nici o organizație democratică – și nici un cetățean cu drept de vot – nu-i mai poate ignora trecutul criminal.

părintele fondator al Curții Europene



Protocol on the Statute of the Court of Justice Of the European Economic Community 17.4.1957

**THE HIGH CONTRACTING PARTIES TO THE TREATY ESTABLISHING THE
EUROPEAN ECONOMIC COMMUNITY,**

HAVE DESIGNATED as their Plenipotentiaries:

HIS MAJESTY THE KING OF THE BELGIANS:

**Baron J. Ch. SNOY et d'OPPÛERS, Secretary-General of the Ministry of Economic Affairs,
Head of the Belgian delegation to the Intergovernmental Conference;**

THE PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY:

**Professor Dr. Carl Friedrich OPHÛLS, Ambassador of the Federal Republic of Germany,
Head of the German delegation to the Intergovernmental Conference;**

THE PRESIDENT OF THE FRENCH REPUBLIC:

**Mr. Robert MARJOLIN, Professor of Faculties of Law,
Deputy Head of the French delegation to the Intergovernmental Conference;**

La 17 aprilie 1957, C.F.Ophuels – membru al partidului nazist cu numărul 2 399061 între 1 mai 1933 și până în 1945 (întregul regim nazist) – a devenit un „părinte fondator” cheie al celei mai înalte Curți a Europei.

Informații suplimentare: GB1PR598

IG Farben și istoria criminală a Cartelului chimic german

Care erau interesele Cartelului, pe care le serveau Hallstein, Ophuels și complicii lor în „costume gri”? Cartelul IG Farben s-a format în 1925 din Bayer, BASF, Hoechst și câteva alte firme germane mai mici, producătoare de produse chimice. Era cea mai mare companie a lumii în domeniul în dezvoltare al vopselelor („Farben” în germană), produselor chimice, farmaceutice, produselor din plastic și altor produse sintetice patentate.

Cu zeci de mii de patente, IG Farben a fost cel mai mare deținător de patente al lumii la acel moment. Singurul pas care mai lipsea până la controlul mondial era extinderea patentelor sale pentru a monopoliza giganticele piețe de produse sintetice aflate în dezvoltare, pentru tot restul lumii. Încă din 1904, președintele Bayer Carl Duisburg solicitase formarea unui astfel de cartel, stabilind ca scop explicit pentru industria chimică germană, „guvernarea lumii”.

În vederea îndeplinirii acestui scop, Bayer, BASF și alte companii chimice germane au fost instrumentele pentru furnizarea de explozibili și gaze otrăvitoare către armata imperială germană, pentru lansarea primului război mondial. În 1918, datorită eforturilor eroice ale comunității mondiale, armata germană a fost înfrântă și prima încercare a cartelului chimic german de a cuceri lumea, au eșuat. Dar Cartelul nu a renunțat.

BAYER, BASF, HOECHST – operaționale din 1925 în cadrul Cartelului IG Farben – au finanțat ascensiunea partidului nazist, pregătindu-l tehnic și logistic pentru cea de-a doua încercare de cucerire a lumii, al doilea război mondial. Până în 1942, industriile chimice din jumătate de Europă au fost sub controlul IG Farben. În 1945, cea de-a doua încercare de cucerire a lumii a eșuat de asemenea. În 1948 mai mulți directori ai IG Farben au fost condamnați de Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război, genocid, sclavie, jaf și alte crime împotriva umanității.

Forțele economice conducătoare din spatele celor două războaie mondiale

BAYER

BASF

HOECHST

1914/18

PRIMUL RĂZBOI MONDIAL

Prima încercare a cartelului petrolului și medicamentelor de a cuceri lumea. Până în 1914, aceste trei companii controlau peste 1000 de patente, de departe cel mai mare număr de patente controlat de vreun grup corporatist, la acea dată.

1925

FORMAREA CARTELULUI IG FARBEN

Cel mai mare cartel chimic/farmaceutic al lumii finanțează ascensiunea naziștilor și îi pregătește pentru război.



1939/45

AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

A doua încercare a cartelului petrolului și medicamentelor de a cuceri lumea, eșuează.

1947/48

Tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război

Directorii executivii ai IG Farben sunt judecați și condamnați pentru genocid, sclavie, jefuirea Europei și alte crime împotriva umanității – inclusiv construirea lagărului de concentrare de la Auschwitz.

Informații suplimentare: **GB1DF377**

Cartelul IG Farben a construit cel mai mare lagăr de exterminare al lumii

În schimbul finanțării accesiei naziștilor și a echipării lor pentru cel de-al doilea război mondial, cartelul IG Farben a fost primul beneficiar economic al cuceririi Europei. Un exemplu de strânsă colaborare între Farben și naziști este lagărul de concentrare de la Auschwitz. Finanțat cu un credit de 1 miliard de mărci germane (Reichsmark) de la Banca Germaniei și Banca din Dresda, IG Farben a construit cel mai mare complex industrial al lumii la acea vreme, în orașul polonez Auschwitz.

Fabrica „IG Auschwitz” urma să producă cauciuc sintetic, benzină și alte produse chimice pentru cucerirea Rusiei și Asiei de către Nazi/IG Farben. Pentru construirea acestei uzine gigantice, lagărul de concentrare din vecinătate a fost extins devenind cel mai mare lagăr de muncă de sclavi și exterminare, din întreaga lume.

Aceste crime și altele comise de cartelul IG Farben la Auschwitz și în alte locuri, sunt documentate în înregistrările Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, împotriva conducătorilor executivi ai acestui cartel. Dintre aceste documente, cele mai șocante sunt experimentele medicale cauzatoare de moarte – dinte care majoritatea au fost conduse cu produse farmaceutice patentate de la BAYER, HOECHST și alte companii membre IG Farben. Tribunalul de la Nürnberg a dat de asemenea la iveală faptul că unii dintre medicii ce au condus aceste experimente mortale, inclusiv dr. Vetter erau – la acea vreme – angajați plătiți ai BAYER.

Pentru mai multe informații asupra rolului Cartelului Petrolului și Medicamentelor în spatele celui de-al doilea război mondial, Auschwitz și a altor crime de război:

www.profit-over-life.org

Peste 50,000 înregistrări autentice ale Tribunalului de la Nürnberg pentru crime de război, împotriva Cartelului IG Farben.

BAYER, BASF, HOECHST (Cartelul IG Farben) Arhitecții Auschwitz



IG Auschwitz se întindea pe 24km² (6000 acri). Era 100% filială a IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST).



IG Auschwitz a fost construit cu zeci de mii de lucrători sclavi din lagărul de concentrare de la Auschwitz.



BAYER și HOECHST și-au testat medicamentele patentate pe mii de prizonieri dintre care majoritatea au fost ucși.



Angajații BAYER au condus experimente cu produse patentate BAYER în lagărul de concentrare de la Auschwitz.



Între 1 până la 3 milioane de oameni au fost ucși la Auschwitz cu Zyklon B – un gaz fabricat de filiala Degesch a BASF/IG Farben.



În 1948, directorii cartelului IG Farben au fost judecați la Nürnberg. Președintele C. Krauch și alții au fost condamnați pentru genocid, sclavie și alte crime.

Informații suplimentare: GB1AU388

Cu „lovitura” impunerii „Bruxelles UE” Cartelul își expune propriul trecut criminal

În timpul ultimei jumătăți de secol, Cartelul Petrolului și Medicamentelor a făcut tot posibilul să mascheze adevărul în ceea ce privește trecutul său criminal și lipsit de scrupule, ca instigator al celor două războaie mondiale.

Timp de peste 6 decenii deja, acționarii cartelului au:

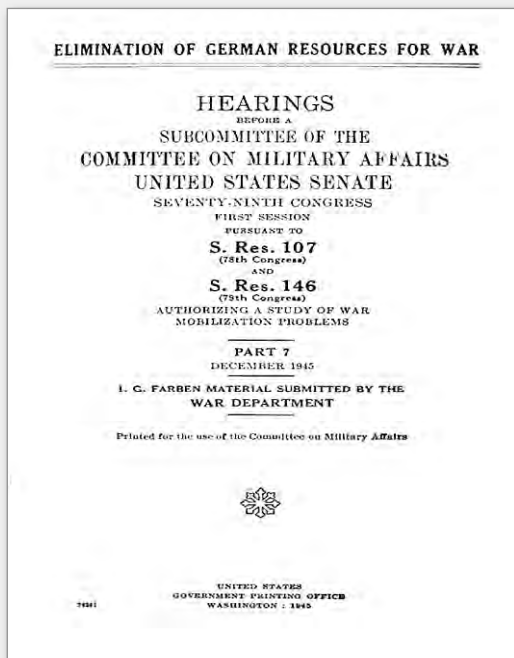
- plătit sute de miliarde de dolari pentru mușamalizare,
- construit imperii media pentru manipularea opiniei publice,
- rescris cărțile de istorie și au cenzurat știrile globale,
- finanțat și crescut generații de politicieni – de la stânga la dreapta – în zeci de țări,
- plasat „portari” la toate disciplinele academice inclusiv știință, medicină, istorie, științe sociale și politice, ca și în alte zone cheie ale societății cum ar fi biserici, uniuni comerciale etc.,
- Și au vânat fără milă pe toți cei care au îndrăznit să rupă tăcerea.

Toate acestea s-au întâmplat cu un singur motiv: de a ascunde trecutul criminal al Cartelului până își va fi desăvârșit cu succes cea de-a treia încercare de cucerire a Europei care, de această dată, se intenționează să se realizeze prin „Bruxelles UE”. Mușamalizarea celei mai mari crime din istorie – rolul Cartelului în spatele celui deal doilea război mondial – a costat cartelul sute de miliarde de dolari în ultima jumătate de secol.

Această uimitoare sumă de bani cheltuită de acționarii cartelului pentru a-și mușamaliza trecutul criminal se poate explica într-un singur fel: Cartelul este perfect conștient că dezvăluirea trecutului său va distruge planurile pentru următoarea sa încercare de cucerire și control al Europei.

Semnarea „intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona” împreună cu strângerea popoarelor Europei sub „Bruxelles UE”, au făcut din publicarea documentelor istorice și faptelor conținute în această carte, un eveniment necesar și oportun. Răspândirea acestei informații în Europa și întreaga lume va expune rolul Cartelului din spatele „Bruxelles UE” împiedicându-l să lanseze o altă încercare de cucerire a lumii.

Cel de-al doilea război mondial: război de cucerire în numele Cartelului Petrolului și Medicamentelor



Aceasta este pagina de titlu din raportul oficial din 1945 care a urmat audierilor Congresului SUA asupra cauzelor celui de-al doilea război mondial. Se întinde pe sute de pagini și dovedește fără echivoc faptul că cel de-al doilea război mondial a fost un „război de cucerire” condus în numele Cartelului Petrolului și Medicamentelor. Scopul celui de-al doilea război mondial a fost același ca și al primului: să controleze piețele în ascensiune, de multe miliarde de dolari, pentru produsele chimice, petrochimice și farmaceutice.

Aceste înregistrări guvernamentale oficiale au fost ascunse în arhive pentru mai bine de șase decenii. Deși sunt documente cheie cu privire la cea mai mare crimă din istoria umanității, ele nu au fost nici măcar publicate pe site-ul guvernului SUA. **Acum, în sfârșit, le puteți studia singuri la www.relay-of-life.org.**

Informații suplimentare: GB1SR299